

246 МАМО, ТВІЙ ОБРАЗ МИЛИЙ

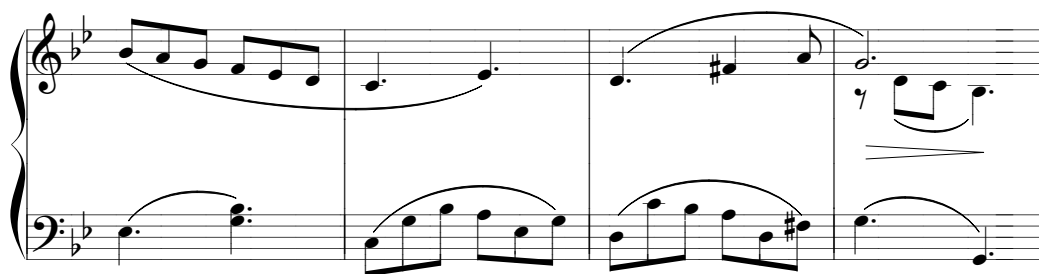
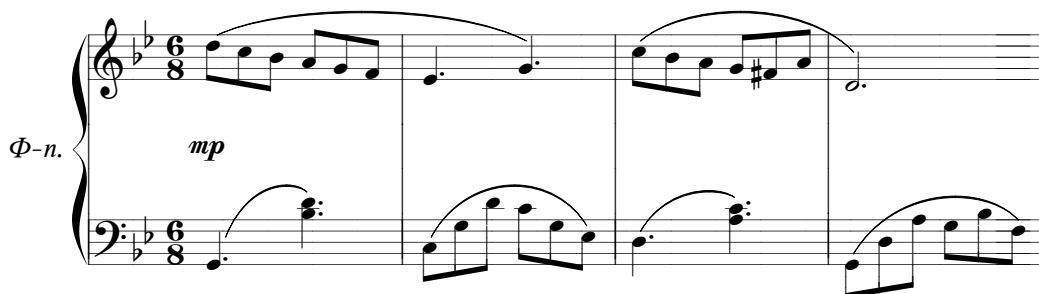
Мама, твой образ милий

Т. Спесивцева

Ф-п. М. Парафейника

Dolce [Ніжно]

Ф-п. *mp*

p

1. Ма-мо, твій об-раз ми- лий, ла-гід-ний і про-стий
2. Пла-чу в цей час від бо- лю: зно-ву про те зга- дав,
3. Хоч я у-же до- рос- лий - без те-бе світ пу-стий;

p

cresc.

стіль_ки да_ру_ є си_ ли у бо_роть_бі зем_ ній!
 скіль_ки то_бі по_ ро_ ю при_кростей зав_ да_ вав.
 ллють_ся знов ти_ хі сльо_ зи із гли_би_ни ду_ ші.

cresc.

tr

Знов ба_ чу я: ти схи_ ли_ лась в ши_рїй га_ ря_ чїй моль_ ня
 Си_ лу лю_ бо_ ві й мо_ лїн_ ня скрізь від_ чу_ вав сер_ цем
 Ли_ ну дум_ ка_ ми у да_ лі: хо_ чу то_ бі до_ нес_

tr

бі. Час то, я зна_ ю, мо_ ли_ лась,
 я. Зно_ ву зво_ руш_ ли_ во_ ли_ не
 ти ра до_ щі всі і пе_ ча_ лі,

mf

твeр-дість щoб дав Бог мe-ні.
дум-ка до тe-бe мo-я.
сло-во сeр-дeч-нe: "Прo-сти!"

Знов бa-чу я: ти схи-
Си-лу лю-бo-ві й мo-
Ли-ну дум-ка-ми у

ли- лась в ши-рій га-ря-чій моль-бі.
лiн- ня скрізь від-чу-вав сeр-цeм я.
да- лі: хо-чу то-бі до-нес-ти

Час-то, я зна-ю, мо-ли- лась, твeрдість щoб дав Бог мe-ні.
Знову зворуш-ли-во ли- не дум-ка до тe-бe мo-я.
ра-до-щі всі і пe-ча- лі, сло-во сeр-дeч-нe: "Прo-сти!"